

PRADO SUBURENSE

RECITAL DE LIEDER

per la cantatriu

Mercè Plantada

acompanyada al piano pel

Mestre J. Lamote de Grignon

Director de la Banda Municipal de Barcelona

Sitges, 14 de Setembre de 1924

A les 10 en punt de la vetlla

PROGRAMA

I

Anant amb tú	J. S. BACH
On vas?	SCHUBERT
El noguer	SCHUMANN
Vot de donzella	CHOPIN
Serenata.	STRAUSS

II

L'amor de les roses	C. FRANK
T'estimo	GRIEG
En les ruïnes d'una abadia	G. FAURÉ
Trista és l'estepa.	GRETSCHANINOW
Mandolina	DEBUSSY
Cançó del Silfi	H. WOLF

III

Cançó d'Abril	LAMOTE DE GRIGNON
La font	
Nupcial	
Preg de Madona Elisenda	
Riera avall	
Cap al tard	
Uns llavis molts de la fresca rosada.	

OBSERVACIONS. — Es prega el més absolut silenci.
Prohibit circular per la sala i entrar-ne o sortir-ne durant el concert.

NUPCIAL

APELES MESTRES - LAMOTE DE GRIGNON

On va el sol de marc
revestit de festa?
Va cels a través
a buscar promesa:
se'n vol mullerar
per la primavera.
Entre terra i cel
troba sa amoreta,

troba-la plorant
i amb amor la besa.
La pluja d'abril
per companya ha presa.
Les bodes avui
amb pompa s'han fetes,
qui els ha desposat
és la primavera

per capella el cel
per altar la terra.
Déu ha beneït
la galan parella
els fills que tindran
seran roses veres
lliris i clavells
papallons i abelles.

PREC DE MADONA ELISENDA A MOSSE HUC

J. ZANNE - LAMOTE DE GRIGNON

Trobaire amic: vós qui sabeu
dir bellament galanes coses
i amb vostres versos escampeu
la dolça flaire de les roses;
mireu mos ulls, i si hi trobeu
un tema bo per fer-hi glosses,
que canti alegre vostra veu

i emmudiran els cors d'aloses.
Quan el sonet serà acabat,
mon tendre cor vos serà dat;
sereu mon rei, sereu ma joia.
I reclinada en vostre si
versos a doll vos faré di...
Vós sou el mestre i jo la noia!

RIERA AVALL

A. MESTRES - LAMOTE DE GRIGNON

Quan tornàvem de la font
que fresca era l'aigua!
hem passat per sota el pont,
que hermosa la tarda!
que en deia de coses la brisa de maig bronzint en les canyes.

Sota el pont arrecerats
que fresca era l'aigua!
hem vist dos enamorats
que hermosa la tarda!
vestits de les festes amb flors a les mans i enceses les galtes

En sentir-nos arribar
que fresca era l'aigua!
s'han deixat de festejar
que hermosa la tarda!
no sé si ens han vistos, mes la santa nit no ens l'han pas tornada.

Nosaltres havem passat;
que fresca era l'aigua!
la parella s'ha quedat
que hermosa la tarda!
i a poc va semblar-nos que a sota el pont un bes ressonava.

La cançó ha ho sé bé prou;
que fresca era l'agua!
la cançó es té de nou
que hermesa la tarda!
però demà i sempre serà la d'avui l'eterna balada.

CAP AL TARD

APELES MESTRE - LAMOTE DE GRIGNON

En la branca d'un pollanc, vora l'estany,
quan s'adorm la llum del dia,
desgranava el rossinyol primer de l'any
sa exquisida melodia.

Quantes tardes passejant, al caure el sol
— ~~tu~~ recordes vida mia? —
hem callat per escoltar el rossinyol
el meu mestre de poesia.

Què cantava el rossinyol que a son cantar
terra i cel tot el dia?
què cantava, que sentint-lo ens vam beuar?
~~Non~~ recordes vida mia?

Quina calma más augusta! Fins el cor
sos batecs esmortuïa.
Com vibrava la cançó sota el cel d'or
on el sol es despedia!

Fins l'estrella de la tarda lentament
lentament feia sa via
desitjosa de no perdre un sol accent
de l'excelsa melodia.

UNS LLAVIS MOLLS DE LA FRESCA ROSADA

J. ZANNE - LAMOTE DE GRIGNON

Uns llavis molls de la fresca rosada
sent el meu cor.

Mos ulls es perden per entre l'onada
d'uns cabells d'or

Floreix d'Abril l'alegria suprema:
el cel és blau;

el sol radia gojós com l'emblema
d'eterna pau.

Lloem el místic retorn de les roses,
la llum gentil;
el cel és gai de l'orquestra d'aloses,
regna l'Abril.

Pels aires vola la gaia estridència
del galls desperts;
cantem, germans, la florida presència
dels arbres verds.

— Trad. J. Pena



TEXT DE LES CANÇONS DEL PROGRAMA

ANANT AMB TU

BACH

Anant amb tu jo afrontaria
la mort cruel, l'eterna pau.
Ah, quin consol, quina alegria
sentí al traspàs de l'agonia
cloure els meus ulls ta mà suau!
Anant amb tu jo afrontaria
la mort cruel, l'eterna pau.

Trad J. Pena

ON VAS?

DEL CICLE "LA BELLA MOLINERA"

MÜLLER - SCHUBERT

Un xaragall jo oïa,
de clara deu brollant,
que vers la vall corria
fressós, remorejant.

No sé pas com s'esqueia
ni qui m'ha aconsellat,
també jo avall la serra
trescava amb mon gaiat.

Avall, avallet, amb calma
jo el clar xaragall seguí
que sempre remorejava
tan fresc i tan cristal·lí.

Es eixa, doncs, ma via?
Veiam, on vas?... segueix
que el teu murmuri encisa
i el seny m'enterboleix.

Què dic murmuri i ara?
no és cap murmuri, no!
Dins l'aigua són les nàiades
que entonen llur cançó.

Doncs, noi, deixa estar que cantin
i gai fes ton camí,
que l'aigua prou s'empassa
les rodes de molí.

Trad. J. Pena

VOT DE DONZELLA

CHOPIN

Si jo fos l'astre
que lluu de dia
pel qui m'estimo
refulgiria;
no és pas la prada
tota gemada
qui jo besar voldria:
ma llum daurada

sols besaria
la finestreta
de l'amor mia.
Si fos l'ocella
que canta el dia
pel qui m'estimo
mon cant seria;
i la boscúria

de ma cantúria,
so ni tonada hauria.
Prop la finestra
de l'amor mia,
jorn i vesprada
refilaria.

Trad. P. J. Riera

SERENATA

A. F. VONSCHACK - STRAUSS

Prest obre, amor,
mes obre a pleret
perquè hom no es desvetlli amb la porta;
ni el riu fa remor,
i un aire dolcet
tot just mou l'arbram, la ridorta.
Doncs obre, nineta,
sens fer cap remò
ta fina maneta
que aixequi el baldó.
Amb petja lleugera
com petja d'hurí,
boi fent saltirons per la molsa,
oh vina, encisera;
correm pel jardí

al clar d'eixa lluna tan dolça!
Les flors dormitegen
i embaumen l'estany,
tan sols Amor vetlla
tot mal averany.
Asseu-te i esguarda
la llum capvespral
sota la tilia embaumada;
el rossinyol
cobricela
nostra amorosa besada,
i la rosa
quan se deixondí al matí
deu ésser roja
dels ardents sospirs d'eixa nit!

Trad. J. Pena

L'AMOR DE LES ROSES

E. DAVID - C. FRANK

Nineta, no em saps pas dir
com s'aimen les roses?
Ah! prou fa bo de sentir

Doncs, creu, també fes-ho així.
i estima'm nineta,
que el temps vernal ja és ací;

T'ESTIMO

H. C. ANDERSEN - GRIEG

Tu ets del meu ser la imatge preferida
tu ets del meu cor el goig més benaurat!
T'estimo més que tot lo d'eixa vida,
t'estimo amb fe per una eternitat!

Jo penso, en tu, i sols per tu és ma pensa;
tan sols a tu mon cor és consagrat.
Si és cert que Déu regeix la terra immensa,
t'estimo, és cert, per una eternitat!

Trad. J. Pena

EN LES RUINES D'UNA ABADIA

VÍCTOR HUGO - FAURÉ

Sols tots dos contents cantant,
dolça aimia,
com fruïm del maig que el gran
Déu envia!
quins riures van lluminant
l'ombra erma
que ens omplien fronts tots blancs,
cors sense esma.
Ara essent de poc casats,
hom s'hi esplaia
amb cançons i crits variats,
vida gaia,
llur ressó ja escampa el vent
qui tremola,
tot el tenebrós convent
és tabola.
Sols tots dos contents cantant,
dolça aimia,
com fruïm del maig que el gran
Déu envia;

quins riures van lluminant
l'ombra erma
que ens omplien fronts tots blancs,
cors sense esma.
Hom esfulla els gessamins
bo i fent fressa,
lla on feia els precs divins
l'abadessa,
hom s'encalça, fuig, s'atrau,
i holocauste
fa el nin Amor en la pau
del vell claustre.
Hom s'amoixa a cada instant,
vida meva;
hom es va petonejant
sense treva
sota els arcs dels forts pilans
i entre els marbres
com els ocellets ho fan
entre els arbres.

Trad. J. Pena

TRISTA ÉS L'ESTEPA

FLESCHTSCHER - GRETCHANINOW

Trista és l'estepa que es perd enllà,
cap flor en ella no hi somriu,
ni una bardissa s'hi pod trobar
on els ocells facin niu.
Llòbregament cau la fosca nit
ni un sol estel dona claror;
tu, en nit semblant altre temps m'has dit
dolces paraules d'amor.

En nit semblant oh la meua amor!
com me sombreies tendrament:
ara et reveig i de cop m'apar
que el llòbreg lloc devé esplendent,
que els rossinyols he sentit cantar
dins un bell bosc tot ple d'olors,
que al meu entorn han nascut mil flors
i és ple d'estels el firmament.

CANÇÓ DEL SILFI

MORIKE - WOLF

De nit al poblet, fa el guarda eix crit:
«les onze!»

Un silfi menut és al bosc dormit
Xora d'altres silfis...

Desperta i creu que l'ha cridat
el rossinyol qui canta al prat
o que En Silpelit tal volta el crida.

El silfi es frega els ulls mandrós
i del seu cau eixint calmos
camina mig enterbolit,
car el seu son no era finit,
i ranquejant, camps a través,

creuant un bosc d'avellaners /
arriba al peu d'un mur groixut
on troba un cuc de llum segut.

«Ai, quina llum ve d'eix casal!
Potser hi ha festa solemnia,
que és l'àpat d'un casori
sembla pel rebombori.
Jo vull guaitar llà dins un poc...»

Paf! li ha badat el cap un roc!
Silfi amic, oi que has rebut?
Cu-cut! Cu-cut!

Trad. J. Pena

CANÇÓ D'ABRIL

APELES MESTRES - LAMOTE DE GRIGNON

De bon matí ~~sen~~ va pels prats
la papallona sola;
esponcellant entre's sembrats
troba una corretjola;
«Formosa flor, color de cel,
formosa flor,
obre'm ton cor rublert de mel,
obre'm ton cor!»
«Oh, papalló, poc durarà
l'amor d'una poncella,
nascuda avui, morta demà
sens deixar rastre d'ella;
Tendre galan, color de neu,
tendre galan,
passa volant, deixa el cor meu,
passa volant.»

«Formosa flor prop teu rendit,
finir vull ma jornada:
tu moriràs a mitja nit,
jo moriré a l'albada;
formosa flor, color de cel,
formosa flor,
obre'm ton cor rublert de mel,
obre'm ton cor!»
«Si de la nit en la foscor
no em deixes morir ~~X~~ sola,
vina a cantar cançons d'amor,
sospès en ma corola.
Bell papalló, color neu,
bell papalló,
ben teva só, fibla ~~X~~ cor meu,
ben teva só!»

LA FONT

A. MESTRES - LAMOTE DE GRIGNON

MARGOTON

Popular-Perilhou

Margoton va a la deu
amb el seu cantiró
i com la font és buida
ella cau al fons.

Ai, ai, ai, ai, es diu Margoton.

I com la font és buida
ella cau al fons
per allà passaren
els tres galans miyons.

Ai, ai, ai, ai, es diu Margoton.

Per allà passaren
els tres galans minyons
Qué ens donareu gentil
si us volem llevar del fons?

Ai, ai, ai, ai, es diu Margoton.

Qué ens donareu gentil
si us volem llevar del fons?

—Un bes per la soldada
com dobleta d'or.

Ai, ai, ai, ai es diu Margoton.

Un bes per la soldada
com dobleta d'or—

ella girà la faç

cap al més galant minyé

MINUET D'EXAUDET

(Favart-Weckerlin)

7
Eix estany
fèrtil bany
dû a la plana

i emmiralla en el seu si
la verda omeda qui
de pàmpols s'engalana.

Un cel pur
bell atzur
sens celatges

fortament s'hi reflecteix
i el quadre s'enriqueix
d'imatges.

Mes en tant que hom admira
l'aigua on el cel es mira,

Zèfir bla
ve, a entelâ
l'ona pura.

Prest son buf, trencant l'espill
l'imatge fa sens brill,
obscura.

Trad. J. PENA

EL NOGUER

J. MOSEN - SCHUMANN

Verdeja un noguer davant la llar;
fresca ufana
llença el fullatge qui el fa ombrejar,

Florida abundosa el fa gentil;
fina brisa
va bressolant-lo amb bes subtil.

Les flors xiuxegen tendrament;
colltorçant-se,
junta llurs calzes petó fervent.

Es d'una donzella llur xiu-xiu,
i ella somnia
dia i nit sens saber-ne el motiu.

Botzinen... mes qui pot heure esment
d'eix xiu-xiu?
Parlen del nuvi i de l'any vinent.

La noia escolta i l'arbre es mou;
d'ànsia plena,
somni dolç ses parpelles clou!

Trad. J. Pena

trenta moltons per un petó.
Però l'endemà l'aler canviava,
fôu un bon truc per el pastó
car la pastora li donava
trenta petons per un moltó.

trenta moltons per un petó.
I un jorn après Philis lleugera
hauria dat moltons i cà
per un petó que aquell tronera
a Liseta de franc donà.

Trad. J. Pena

VOT DE DONZELLA

CHOPIN

Si jo fos l'astre
que lluu de dia
pel qui m'estimo
refulgoria;
no és pas la prada
tota gemada
qui jo besar voldria:
ma llum daurada

sols besaria
la finestreta
de l'amor mia.
Si fos l'ocella
que canta el dia
pel qui m'estimo
mon cant seria,
i la boscúria

de ma cantúria,
so ni tonada hauria;
prop la finestra
de l'amor mia,
jorn i vesprada
refilaria.

Trad. de P. J. Riera

SERENATA

(A. F. VONSCHACK - STRAUSS)

Prest obre, amor,
mes obre a pleret
perquè hom no es desvetlli amb la porta;
ni el riu fa remor,
i un aire dolcet
tot just mou l'arbram, la ridorta.
Doncs obre, nineta,
sens fer cap remó
ta fina maneta
que aixequi el baldó.
Amb petja lleugera
com petja d'hurí,
boi fent saltirons per la molsa,
oh vina, encisera;
correm pel jardí

al clar d'eixa lluna tan dolça!
Les flors dormitegen
i embaumen l'estany,
tan sols Amor vetlla
tot mal averany.
Asseu-te i esguarda
la llum capvespral
sota la tilia embaumada;
el rossinyol
cobricela
nostra amorosa besada,
i la rosa
quan se deixondi al matí
deu ésser roja
dels ardents sospirs d'eixa nit!

TEXT DE LES CANÇONS DEL PROGRAMA

ANANT AMB TU

BACH

1

Anant amb tu jo afrontaria
la mort cruel, l'eterna pau.
Ah, quin consol, quina alegria,
sentí al traspàs de l'agonia
cloure els meus ulls ta mà suau!
Anant amb tu jo afrontaria
la mort cruel, l'eterna pau.

Trad. J. Pena

2

LA VIOLETA

GOETHE - MOZART

Creixia al mig d'un prat, gentil,
vinclant-se al buf d'oreig subtil,
la bella violeta.
Per-llà una pastoreta ve,
joïós el cor, el pas lleugè,
saltant, saltant
pel tou de vert, cantant.
Diu la viola: «Ah, si jo fos
la més bonica de les flòs!
Si sols una estoneta
la noia amada em coll-torcés
i sobre el pit posà'm volgués!

Ai, sí! Ai si
fos uns moments només!»
Mes ai! la noia al seu passà,
sense adonar-se'n calcigà
la pobre violeta!
Mori la flor, però dient:
«La vida perdo amb gran content
per tu, per tu,
sota els teus peus jaient!»
Pobre violeta!
Era una bella violeta!

Trad J. Pena

3

ON VAS?

DEL CICLE "LA BELLA MOLINERA"

(MÜLLER - SCHUBERT)

Un xaragall jo oïa,
de clara deu brollant,
que vers la vall corria
fressós remorejant.

No sé pas com s'esqueia
ni qui m'ha aconsellat,
també jo avall la serra
trescava amb mon gaiat.

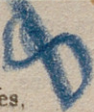
Avall, avallet, amb calma
jo el clar xaragall seguí
que sempre remorejava
tan fresc i tan cristal·lí.

Es eixa, doncs, ma via?
Veiam, on vas?... segueix
que el teu murmurí encisa
i el seny m'enterboleix.

Què dic murmurí i ara?
no és cap murmurí, no!
Dins l'aigua són les nàiades
que entonen llur cançó.

Doncs, noi, deixa estar que cantin
i gai fes ton camí,
que l'aigua prou s'empassa
les rodes de molí.

Trad. Joaquim Pena.



MANDOLINA

P. VERLAINE - DEBUSSY

Van els de les serenades,
i les tendres oïdores,
dient finors desmaiades
sota les nits cantadores.
I hi ha Tirsis i Doranta,
i Silvia, com tots els dies,

i Coridon qui fa a manta
dona crudels elegies.
La seda llur tremolant
ròssecs de llums argentines,
la llur dolcesa i el cant
ombres blavejants i fines.

En l'encís tot es decanta
d'una lluna rosa i grisa;
la lleu mandolina canta
en mig de l'aire que frisa.

Trad. Josep Carner

Les aigües d'aquesta font
diu que curen a qui en tasta;
jo dic que no em curaran,
jo dic que no han de curar-me!

Jo vinc amb el cor malalt,
que és mal que no hi pot cap aigua;
la font que me'n pot curar
és lluny d'aquestes muntanyes!

Es una font tota amor,
que porta al cor l'esperança;
és una font de petons,
que torna la vida a l'ànima!

Les aigües d'aquesta font
diu que curen a qui en tasta;
jo dic que no em curaran,
si no hi vinc amb ma estimada!

10

OH GALTES XAMOSSES

BRAHMS

Oh galtes xamoses,
que en sou d'agradoses:
tu ets roja, tu albina
Tantost que jo us miro
—no sé pas com dir-ho—

em friso, debades,
per fer-vos besades.
Que en sou d'agradoses
oh galtes xamoses!
Oh sol de delícia!

Oh dolça clarícia!
Oh ullets que m'encenen
i els meus orbs devenen!
La imatge més pura
tu ets font de ventura!

Oh sol d'eixa terra
no em facis mai guerra!
Oh dolça clarícia!
Oh sol de delícia!
Beutat la més bella

oeix ma querella!
Prest vina, sí, vina
que ets dolça, divina!
No facis que plori
no deixis que em mori;

ai vina, prest vina,
ai vina, sí, vina
i oeix ma querella
beutat la més bella.

(Trad. J. Pena)

TRISTA ÉS L'ESTERA

6466/5

obre'm ton cor rublert de mel,
obre'm ton cor!»

«Oh, papelló, poc durarà
l'amor d'una poncella,
nascuda avui, morta demà
sens deixar rastre d'ella;
Tendre galan, color de neu,
tendre galan,
passa volant, deixa'l cor meu,
passa volant.»

obre'm ton cor rublert de mel,
obre'm ton cor!»

Si de la nit en la foscó
no'm deixes morir-hi sola,
vinà a cantar cançons d'amor,
sospès en ma carola.
Bell papelló, color de neu,
bell papelló,
ben teva só, fibla'l cor meu,
ben teva só!»

L'AMOR DE LES ROSES

E. DAVID - C. FRANCK

Nineta, no em saps pas dir
com s'aimen les roses?
Ah! prou fa bo de sentir
quines belles coses

Doncs, creu, també fes-ho així,
i estima'm nineta,
que el temps vernal ja és ací;
munt d'esperança

11

EN LES RUÏNES D'UNA ABADIA

(VÍCTOR HUGO - FAURÉ)

Sols tots dos contents cantant,
 dolça aimia,
 com fruïm del maig que el gran
 Déu envia;
 quins riures van llumenant
 l'ombra erma
 que ens omplien fronts tots blancs,
 cors sensa esma.
 Ara essent de poc casats,
 hom s'hi esplaia
 amb cançons i crits variats,
 vida gaia,
 llur ressò ja escampa el vent
 qui tremola,
 tot el tenebrós convent
 és tavola.
 Sols tots dos contents cantant,
 dolça aimia,
 com fruïm del maig que el gran
 Deu envia;

quins riures van llumenant
 l'ombra erma
 que ens omplien fronts tots blancs,
 cors sens esma.
 Hom esfulla els gessamins
 bo i fent fressa,
 lla on feia els precés divins
 l'abadessa,
 hom s'encalça, fuig, s'atrau;
 i holocauste
 fa el nin Amor en la pau
 del vell claustre.
 Hom s'amoixa a cada instant,
 vida meva,
 hom es va petonejant
 sense treva
 sota els arcs dels forts pilans
 i entre els marbres
 com els ocellets ho fan
 entre els arbres.

De nit al poblet, fa el guarda eix crit:
«les onzel!»

Un silfi menut és al bosc dormit
vora d'altres silfis...

Desperta i creu que l'ha cridat
el rossinyol qui canta al prat
o que En Silpelit tal volta el crida.

El silfi es frega els ulls mandrós
i del seu cau eixint calmós
camina mig enterbolit,
car el seu son no era finit,
i ranquejant, camps a través,

creuant un bosc d'avellaners,
arriba al peu d'un mur groixut
on troba un cuc de llum segut.

«Ai, quina llum ve d'eix casall!
Potser hi ha festa solemnnial;
que és l'àpat d'un casori,
sembla pel rebombori.
Jo vull guaitar llà dins un poc...»

Paf! Li ha badat el cap un roc!
Silfi amic, oi que has rebut?
Cu-cut! Cu-cut!

(Trad. de J. Pena)

CANÇÓ D'ABRIL

(APELES MESTRES - LAMOTE DE GRIGNON)

De bon matí s'en va pels prats
la papellona sola;
esponcellant entre'ls sembrats
troba una corretjola;
«Hermosa flor, color de cel,
hermosa flor,

«Hermosa flor prop teu rendit,
finir vull ma jornada:
tu moriràs a mitja nit,
jo moriré a l'albada;
hermosa flor, color de cel,
hermosa flor,



L'ADÉU DE LES VIOLETES

(*Meles Herbes - Lamote de Apignon.*)

L'hivernada va a finir;
acabem de perfumar
l'últim jorn de l'hivernada.
Despedim-nos del cel blau,
del sol tebi, l'aire suau
i la brisa perfumada.
Nostra tasca és terminada.

Cavalcant un raig de sol,
mar ençà, ve'l rossinyol,
de companya amb sa estimada.
Escoltem son cant festiu,

qu'és preludi de l' stiu
i respons de l'hivernada.
Nostra tasca és terminada.

L'ametller, a son retorn,
bell tapís li para entorn
de flor blanca i desfullada.
Quan sacut l'última flor,
la violeta es plega i mor
i la plora la rosada.
Nostra tasca és terminada.

III

Nocturno-op. 27, n.º 2.	<i>Chopin</i>
Variations serieuses-op. 54	<i>Mendelssohn</i>

Srta. Mercedes Rubio

Piano STEINWAY, propiedad del Conservatorio

~~II.~~ L'ADÉU DE LES VIOLETES
A les Mestres - Larnote de Quignon.

L'hivernada va a finir;
acabem de perfumar
l'últim jorn de l'hivernada.
Despedim-nos del cel blau,
del sol tebi, l'aire suau
i la brisa perfumada.
Nostra tasca és terminada.

Cavalcant un raig de sol,
mar ençà, ve'l rossinyol,
de companya amb sa estimada.
Escoltem son cant festiu,

qu'és preludi de l' stiu
i respons de l'hivernada.
Nostra tasca és terminada.

L'ametller, a son retorn,
bell tapís li para entorn
de flor blanca i desfullada.
Quan sacut l'última flor,
la violeta es plega i mor
i la plora la rosada.
Nostra tasca és terminada.

III

Nocturno-op. 27, n.º 2.	<i>Chopin</i>
Variations serieuses-op. 54	<i>Mendelssohn</i>

Srta. Mercedes Rubio

Piano STEINWAY, propiedad del Conservatorio

viatge Barça - Flaçà (1^a) 19'05
 Flaçà a Palafr. (1^a) 4'25
 Palafr. a Palamós — 1'35
 Palamós a St. Feliu — 2'50
 St. Feliu Girona — 4'70
 Girona - Barça — 17'85
 49'70

Estada 4 dies a 1^a dia — 50

100 x 3 = 300 pts

caixets = ~~550~~ i despeses = 650 tot inclòs, incl. A.

§

Anant amb tu — Bach
 La violeta — Mozart
 On vas? — Schubert
 Blusquer — Schumann
 Bot de donzella — Chopin
 Sirenata — Strauss

§

x Minuet d'Exaudet — Weckerlin
 mandolina — Debussy
 8^a estimo — Grieg

on galls amorosos — Brahms
 he i veïns d'una abadía — Faure
 cançó de Silfi — Wolf.

¶

cançó d'abril
 La font

trapezial

x L'adieu de la violeta

Priera avall

cap al tart

uns llavis molles...

}

L. d. fr.

caixet =

St. Feliu - 650

A. DE M. DA C.
DE BARCELONA

CONCEPTE
FRACCIONS
XI-XII
10 MAIG 1924
PESSETES

LES quotes que té establertes aquesta Associació són anyals, però poden ésser dividides en dotzaves parts, estant facultada la Junta Directiva per determinar al moment en què hagin de fer-se efectives aquestes fraccions.

QUAN un soci tingui pendentes de pagament dues d'aquestes fraccions, podran ésser-li suspesos els seus drets.

QUAN siguin tres les fraccions no pagades, serà donat de baixa.

ELS socis residents fora del radi de la Ciutat, abonaran la llur quota íntegra i a la bestreta.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA **“DA CAMERA” DE BARCELONA**

ADSCRITA A L'UNIO DE FILHARMÒNIQUES D'ESPANYA

ha pagat la quantitat més avall consignada, corresponent a les fraccions **XI** i **XII** del Curs 1923-24.
Barcelona, 10 de maig de 1924.

Aquest rebut no dona dret d'entrada als concerts. L'accés a aquests es fa exclusivament mitjançant les invitacions que el Sr. Soci rep segons els drets que li corresponen



PESSETES
